

บ้านเมือง

Baan Muang
Circulation: -

Section: บันเทิง/สตรี

วันที่: พุธ 27 กันยายน 2549

ปีที่: - ฉบับที่: -

หน้า: 24 (บน)

Col.Inch: - ADValue: (B/W) - (FC) -

PRValue (x3): (B/W) - (FC) -

หัวข้อข่าว: เห็นฟ้า..ทำ 'สุวรรณภูมิ' กับอดีตนักบินพระที่นั่ง 'ปิยะ ตรี...

“นักบิน” อีกอาชีพหนึ่งที่เด็กผู้ชายใฝ่ฝันถึง... หากแต่เส้นทางการเป็นนักบินไม่ได้ง่ายตายนัก และการได้รับความไว้วางใจไม่ได้รับเลือกให้เป็นนักบินพระที่นั่งก็นับเป็นเรื่องที่ยากยิ่งไปกว่า... แต่สำหรับ “นาวาอากาศโทปิยะ ตรีกาลนนท์” วันนี้ เขากล้าที่จะบอกกับเยาวชนไทยทั้งชายหญิงว่าการเป็นนักบินไม่ใช่เรื่องยากเหนือไปกว่าแรง เพราะมีโรงเรียนการบินเอกชนแห่งแรกของไทย เข็มขึ้นอีกแห่งหนึ่งแห่ง ด้วยความตั้งใจจะสนองคุณแผ่นดิน ช่วยเร่งผลิตเด็กไทยเป็นนักบินมืออาชีพ

ให้ได้มากที่สุด ซึ่งนักเรียนการบินของเขาได้ร่วมทดสอบสนามบินสุวรรณภูมิแล้วนั่นเอง

สุวรรณภูมิ

เห็นฟ้า..ทำ 'สุวรรณภูมิ' กับอดีตนักบินพระที่นั่ง 'ปิยะ ตรีกาลนนท์'

“...ผมเชื่อว่าสักวัน เด็กผู้ชายส่วนใหญ่ฝันอยากจะเป็นนักบิน แต่ไม่รู้ว่าการที่จะขับเครื่องบินได้ต้องทำอะไร ต้องเรียนอะไร ตอนที่ผมไปเรียน ม.4 โรงเรียนมงฟอร์ต เชียงใหม่ เป็นจุดที่ทำให้ได้สัมผัสเครื่องบินบ่อยขึ้น เครื่องบินผ่านหัวทุกวัน ตกเย็นก็ขับมอเตอร์ไซด์ไปดูเครื่องบิน จนมีอยู่วันหนึ่งเข้าไปกราบสวัสดิ์กับต้นการบินไทยที่เราแอบสังเกตุไว้ เข้าไปถามท่านเลยว่า ผมอยู่ ม.4 ออกากที่จะเป็นนักบินต้องทำอะไร เพราะรู้มาว่าคนสายตาสั้น คนที่เรียนศิลป์ไปไม่ได้จะเป็นนักบินได้ ท่านก็บอกว่า มีอยู่ 2 ทาง คือสอบโรงเรียนนายเรืออากาศ และเป็นนักบินให้กองทัพ 10 ปี ก็สามารถที่จะลาออกมาบินตามสายการบินได้ กับอีกแบบหนึ่งคือเรียนให้จบปริญญาตรีก่อนแล้วสอบที่บริษัทการบินไทย ถ้าสอบได้เขาจะส่งให้ไปเรียนต่อ ส่วนกับต้นที่ผมไปถามท่านจบนายเรืออากาศ จากนั้นผมผมเลยคิดว่าจะต้องสอบเข้าโรงเรียนนายเรืออากาศให้ได้ ซึ่งปรากฏว่าต้องสอบถึง 3 ครั้งจึงผ่าน เพราะแต่ละปีคนสมัครร่วมหมื่นแต่รับเพียง 150 คน และได้สิทธิเป็นนักบินขับเครื่องบินกองทัพอากาศเพียง 90 คน ที่เหลือต้องไปเป็นช่าง เป็นเจ้าหน้าที่ซ่อม เจ้าหน้าที่ดูแล

อากาศ บัญชี การเงินของกองทัพ ซึ่งเขาจะคัดจากพฤติกรรมการเรียนรู้อันดี บุคลิกภาพ และจิตวิทยาเวชศาสตร์การบิน”

งานแรกของ “นาวาอากาศโทปิยะ” สร้างความภาคภูมิใจให้ตัวเองไม่ใช่น้อย โดยได้อยู่ร่วมกองบิน 46 พิษณุโลก มีภารกิจทำฝนหลวงรับใช้ชาติและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จากนั้นเข้าประจำการที่ดอนเมืองขับ C 130 บรรทุกขนส่งตั้งแต่พลร่ม สารเคมี อาวุธ รถถัง รถพระที่นั่ง และ เครื่อง F16 ไปซ่อมที่อเมริกา

“...ก่อนที่จะได้ขับเครื่องบินรุ่นที่ใหญ่ขึ้น ต้องเริ่ม

จากการเป็นนักบินที่ 2 ก่อนเสมอ ซึ่งทำให้เราได้เรียนรู้และสั่งสมประสบการณ์ให้เพิ่มมากขึ้น อีก 3 ปีต่อมา ผูกบิน 602 เบ็ดรับนักบินพระที่นั่ง แล้วผู้บังคับบัญชาที่เลือกผมคงด้วยประสบการณ์ความรู้และทักษะต่างๆ ที่มี ซึ่งผมภูมิใจมากถือเป็นสิ่งที่สูงที่สุดในชีวิต เพราะเครื่องบินพระที่นั่ง โบอิง 737 เป็นเครื่องบินที่ดีที่สุดในโลก เทคโนโลยีทันสมัย ความปลอดภัยสูงที่สุด แล้วจึงต้องเรียนเพิ่มอีกกับ 18 ประเทศ และต้องบินสะสมชั่วโมงบินให้ครบตามกำหนด จึงต้องไปเป็นนักบินอิมตัวของการบินไทย 20 วัน

เป็นนักบินกองทัพ 10 วัน”

“...ซึ่งนับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างล้นพ้น ที่ผมได้มีโอกาสรับใช้ใต้เบื้องพระยุคลบาทแทบทุกพระองค์ ในวันนี้ได้ถวายงานให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งส่วนใหญ่ได้ถวายงานตอนเป็นนักบินที่ 2 จำได้ว่า ท่านเสด็จพระราชดำเนินมาประทับยื่นตรงหน้า ผมก็ก้มลงกราบแทบพระบาท ในใจคิดว่าท่านจะเสด็จฯ ผ่านไปแล้ว แต่พอองหน้ามา ท่านยังคงประทับอยู่แล้วตรัสว่า สวัสดิ์เพียงเท่านั้นผมก็รู้สึกภาคภูมิใจใจมากตั้งใจในการทำงานมากสำหรับสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ท่านก็จะต้องเสด็จฯ มาทักทาย สวัสดิ์จะ แล้วเวลาลง ก็ตรัส

ขอบใจจะ ทุกครั้ง บางวันก็จะตรัส วันหนึ่งนั่งนะ ถ้าไม่มีก็จะบอกว่า สงสัยลมแรงนะ ส่วนสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ทรงได้ส่งสิ่งให้คำชี้แนะในการบินโดยตรง วันนั้นมีการฝึกลงที่เชียงใหม่ ไร่ระดับสูงถึง 200 ฟุตแล้ว แต่ปรากฏว่ามีภารกิจซ่อมสมเด็จพระนางเจ้าฯ ยังทรงประทับอยู่บนเครื่องบินที่สนามบิน สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ จึงทรงรีบออกคำสั่งให้นำเครื่องขึ้นไปก่อน ถือว่าโชคดีมากๆ ที่ได้รับคำชี้แนะจากพระองค์ท่าน ส่วนสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงมีพระจริยวัตรที่งดงามเป็นที่น่าประทับใจเสมอ”

เมื่อมีโอกาสดีเห็นคนอื่นฯ เช่นนี้ แล้วอะไรเป็นสิ่งที่ทำให้ตัดสินใจลาออกจากการรับใช้เมืองพระยุคลบาท “...ผมเป็นนักบินที่ 1 ประจำเครื่องบินพระที่นั่งได้ 7 ปี ซึ่งระหว่างนั้นก็ต้องทำหน้าที่เป็นราชองครักษ์ด้วย จึงได้เข้าฟ้าฯ ถวายอารักขาที่พระราชวังไกลกังวลด้วย มีครั้งหนึ่งเป็นครั้งที่ได้ใกล้ชิดพระองค์ท่านมากที่สุด เพราะเวลาที่ตื่นบรรทม ผมก็จะเป็นคนแรกที่ยืนอยู่ในที่สุด เป็นการถวายความปลอดภัยที่สำคัญที่สุดแล้ว ใน 7 วันนั้น มีอยู่วันหนึ่งที่พระองค์ท่านทรงเบียดผมให้รับอนุญาตให้เข้าฟ้าฯ ด้วย ช่วงเวลานั้นเป็นช่วงที่ทำให้คิดได้ว่าเราเป็นคนไทยเพียงไม่กี่คนที่จะได้มีโอกาสอย่างนี้ คิดถึงพ่อแม่ คิดว่าในชีวิตนี้ถึงจุดสุดยอดแล้ว ตั้งแต่นั้นมาไม่มีอะไรที่จะภูมิใจเหนือไปกว่านี้ ความคิดต่างๆ ก็เปลี่ยนไป จากที่เคยคิดแสวงหาอะไรมากมาย ก็เริ่มคิดว่าเราน่าจะทำอะไรที่ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่แล้วเกิดประโยชน์ ก็คิดว่าน่าจะเป็นครูดีกว่า เพราะผ่านมา 18 ประเทศได้เห็นโรงเรียนสอนการบินมาทั่วโลก ได้เป็นนักบินพระที่นั่งแม้เราไม่ใช่คนที่เก่งที่สุดในประเทศไทย แต่เราก็อยากให้เกิดไทยได้เป็นนักบินมากที่สุด เพราะทั้งโลกจำเป็นต้องผลิตนักบิน 5,000 คนต่อปี แต่เราผลิตได้แค่ 80

บ้านเมือง

Baan Muang
Circulation: -

Section: บ้านเทิง/สตรี

วันที่: พุธ 27 กันยายน 2549

ปีที่: - ฉบับที่: - หน้า: 24 (ปน)

Col.Inch: - ADValue: (B/W) - (FC) -

PRValue (x3): (B/W) - (FC) -

หัวข้อข่าว: เห็นฟ้า..ทำ'สุวรรณภูมิ' ก็บออดีนักบินพระที่นั่ง 'ปิยะ ตรี...

คนต่อปี ทั้งที่ภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศและจำนวนสนามบินเอื้ออำนวย เลยตัดสินใจชวนเพื่อนที่มีความสามารถมาร่วมกันเปิดโรงเรียนการบินเอกชนแห่งแรกของไทยคือ "บางกอก เอวิเอชัน เซนเตอร์ BAC" ให้เด็กไทยได้มีทางเลือกมากขึ้นในอัตราค่าเล่าเรียนที่เท่ากัน

"นาวาอากาศโทปิยะ" กล่าวเสริมอีกว่า "...ผมมีส่วนร่วมในการทดสอบสนามบินสุวรรณภูมิ ยืนยันว่าพร้อม 100% ครับ ก่อนหน้านี้ ดร.ศรีสุข จันทรางศุ ประธานกรรมการ บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ท่านต้องการฝึกเจ้าหน้าที่ทุกส่วนทุกระบบ ทั้งหอบังคับการบิน เครื่องช่วยเดินอากาศ เรดาร์ รันเวย์ ประจวบกับโรงเรียนเราที่ฝึกบินอยู่แล้ว จึงได้ฝึกพร้อมกับเจ้าหน้าที่สุวรรณภูมิมาเป็นเวลา 1 ปีเต็ม ซึ่งก็ทำให้ผมได้มีโอกาสเป็นผู้โดยสารเครื่องบินคนแรกที่ได้ใช้บริการ โดยมีท่าน ดร.ศรีสุข เป็นนักบินท่านแรกที่นำเครื่องร่อนลงแตะรันเวย์สุวรรณภูมิ"